

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 335/2016
07.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.П., због кривичног дела лажно пријављивање из члана 334. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.П., адвоката М.П., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 227/13 од 03.07.2015. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 256/15 од 26.11.2015. године, у седници већа одржаној 07.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.П., адвоката М.П., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 227/13 од 03.07.2015. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 256/15 од 26.11.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини К 227/13 од 03.07.2015. године окривљени Б.П. је оглашен кривим да је извршио кривично дело лажно пријављивање из члана 334. став 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од пет месеци коју ће издржати по правноснажности пресуде. Окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 3.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 256/15 од 26.11.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Б.П., а пресуда Основног суда у Јагодини К 227/13 од 03.07.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног Б.П., адвокат М.П., због повреде закона из члана 485. став 1. тач. 1) и 2) ЗКП, са предлогом да се побијане пресуде укину и врате на поновну одлуку или да се исте преиначе и окривљени ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу у смислу члана 488. став 1. ЗКП и у

седници већа одржаној без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости нема прописан садржај.

Према одредби члана 484. ЗКП која прописује садржај захтева, у захтеву за заштиту законитости мора се навести разлог за подношење прописан одредбом члана 485. став 1. ЗКП, дакле, да ли се захтев подноси због повреде закона (тачка 1), примене неуставног закона (тачка 2) или повреде односно ускраћивања људског права и слободе (тачка 3), с тим што у случају да се захтев подноси и из разлога прописаних чланом 485. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП мора се уз захтев доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП о повреди закона је општег карактера, па је у ставу 2. ближе одређено када постоји повреда закона, а то је ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређена одредба кривичног поступка или ако је на чињенично стање утврђено у правноснажној одлуци, погрешно примењен закон. Став 4. тог члана предвиђа због којих повреда тог законика учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом, окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости и оне су таксативно набројане.

Бранилац окривљеног је поднео захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тач.1) и 2) и „чл.438. сттач 1.“, при чему у захтеву не наводи ниједну од таксативно набројаних повреда закона из члана 485. став 4. ЗКП, за коју сматра да је учињена доношењем побијаних пресуда, нити се из садржине образложења захтева може закључити на коју евентуално повреду закона бранилац указује, због чега је Врховни касациони суд оценио да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Бранилац окривљеног у уводу захтева за заштиту законитости као разлог за подношење означава и члан 485. став 1. тачка 2) ЗКП, али како уз захтев није доставио одлуку Уставног суда којом је утврђено да је у конкретном случају примењен закон који није у сагласности са Уставом, општеприхваћеним правилима међународног права и потврђеним међународним уговорима, то је Врховни касациони суд нашао да захтев браниоца окривљеног и у овом делу нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.